

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση του εξεταστή κατά της οποίας ασκήθηκε προσφυγή όσον αφορά την απόρριψη του αιτήματος για επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση στο σύνολό του·
- να διατάξει την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, άλλως να αναπέμψει το ζήτημα ενώπιον του EUIPO με κατάλληλες οδηγίες προς το EUIPO·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του τίτλου VIII, άρθρα 62-78, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου·
- Παράβαση των κεφαλαίων VII–XIX, άρθρα 38-84 του κανονισμού (ΕΚ) 2245/2002, της Επιτροπής·
- Παραβίαση της Συνθήκης ΕΕ.
- Παραβίαση των αρχών του κράτους δικαίου.

Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2020 — MKB Multifunds κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-277/20)

(2020/C 247/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MKB Multifunds BV (Zierikzee, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: J. van de Hel και R. Rampersad, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 27ης Φεβρουαρίου 2020, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.55704 (2019/FC) — Κάτω Χώρες — Εικαζόμενη ενίσχυση υπέρ της «Dutch Venture Initiative» (DVI)·
- να διατάξει την Επιτροπή να κινήσει εκ νέου τη διαδικασία έρευνας·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένως διαπίστωσε ότι οι επενδύσεις της DVI –μιας δομής ταμείου συμμετοχών– σε ιδιωτικά επενδυτικά κεφάλαια είναι σύμφωνες με τους όρους της αγοράς.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένως διαπίστωσε ότι η γενική δομή τελών του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων (ETE) αντιστοιχεί στη δομή τελών παρόμοιου διαχειριστή ταμείου συμμετοχών.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένως διαπίστωσε ότι η επένδυση των ολλανδικών αρχών στη δομή ταμείου συμμετοχών της DVI είναι σύμφωνη με τους όρους της αγοράς.

Προσφυγή της 8ης Μαΐου 2020 — CX κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-280/20)

(2020/C 247/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: CX (εκπρόσωπος: Έ. Boigelot, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 28ης Ιουνίου 2019, στον φάκελο διαδικασίας CMS 12/042, με στοιχεία αναφοράς Ares(2019) 4110741, με την οποία επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα η κύρωση της παύσης δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο η', του παραρτήματος ΙΧ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς μείωση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων·
- να ακυρώσει την απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2020, με στοιχεία αναφοράς Ares(2020)577152, η οποία του κοινοποιήθηκε αυθημερόν και με την οποία η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) απέρριψε τη διοικητική ένσταση την οποία είχε υποβάλει στις 28 Σεπτεμβρίου 2019, με στοιχεία αναφοράς R/538/19, κατά της προσβαλλόμενης αποφάσεως·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, σύμφωνα με τον Κανονισμό Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει επτά λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναλήθεια των προβαλλόμενων πραγματικών περιστατικών, παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, ανεπαρκής αιτιολογία και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως. Ο προσφεύγων υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι συνιστά παραμόρφωση του μοναδικού αποδεικτικού στοιχείου εις βάρος του το γεγονός ότι η ΑΔΑ επικαλείται «μη επιτρεπόμενη διαπραγμάτευση επί των τιμών», στηριζόμενη σε ένα μόνο μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ενώ από το ίδιο το κείμενό του αποδεικνύεται ότι ο προσφεύγων απλώς μετέφερε στον αντισυμβαλλόμενο, με τρόπο σαφή και μη διφορούμενο και σε πλήρη συμφωνία με τη σύμβαση-πλαίσιο, μια οδηγία η οποία ουδόλως συνιστούσε «διαπραγμάτευση», καθώς η διαπραγμάτευση θα απαιτούσε να προηγηθούν τουλάχιστον ορισμένες συζητήσεις για τη σύναψη συμφωνίας με, ενδεχομένως, αμοιβαίες παραχωρήσεις. Ο προσφεύγων προσθέτει ότι από την αλληλογραφία μεταξύ του ιδίου και του αντισυμβαλλόμενου προκύπτει μόνο μια επαναλαμβανόμενη διαδικασία συνεργασίας στο πλαίσιο εργασίας σχετικής με την επιμέλεια της τελικής μορφής του ερωτηματολογίου και των συναφών υπηρεσιών, επ' ουδενί όμως «διαπραγμάτευση». Επομένως, η ΑΔΑ επικαλέστηκε μη αποδεδειγμένα πραγματικά περιστατικά και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της εύλογης προθεσμίας, παρέλευση υπέρμετρα μακρού διαστήματος από τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, καθώς και παραγραφή της πειθαρχικής ευθύνης. Κατά τον προσφεύγοντα, οι πράξεις που του προσάπτονται ανάγονται, αντιστοίχως, στον Σεπτέμβριο του 2001 και στον Ιούνιο του 2003, ήτοι 18 και 16 έτη προ της ημερομηνίας εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Η πειθαρχική διαδικασία κινήθηκε το πρώτον στις 7 Φεβρουαρίου 2013, ήτοι ήδη, αντιστοίχως, 11 και 9 έτη μετά την ημερομηνία κατά την οποία έλαβαν χώρα τα επίμαχα πραγματικά περιστατικά. Ο προσφεύγων εκτιμά ότι το χρονικό διάστημα που παρήλθε μεταξύ των περιστατικών αυτών και της προσβαλλόμενης αποφάσεως υπερβαίνει προδήλως κάθε εύλογο όριο. Προσθέτει ότι το γεγονός ότι τα πραγματικά περιστατικά ανατρέχουν στο ατώτερο παρελθόν έπρεπε να ληφθεί υπόψη από την ΑΔΑ ώστε η πειθαρχική του ευθύνη να περιοριστεί ή και να θεωρηθεί παραγραφείσα.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση της ισότητας των όπλων. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν δέχθηκε τις επανειλημμένες αιτήσεις του, τις οποίες είχε υποβάλει ήδη κατά την έναρξη της διαδικασίας το 2013, περί προσκομίσεως εγγράφων τα οποία θεωρούσε απαραίτητα για την άμυνά του, ήτοι, μεταξύ άλλων, του συνόλου των ηλεκτρονικών μηνυμάτων του που σχετιζόνταν με τις δύο αιτιάσεις που του προσάπτονταν, της σύμβασης-πλαισίου, της αρχικής και της τελικής μορφής του ερωτηματολογίου της επίμαχης δημοσκόπησης, καθώς και του σχετικού οικονομικού φακέλου. Ως εκ τούτου, στοιχειοθετείται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση της ισότητας των όπλων.